

JULEPOSTHUSET

13. december

'''

<p><u>LYD:</u> </p> <p> </p> <p>CLS POSTHUS </p> <p>CLS GADE </p> <p>POSTHUSDØR-KLEMT </p> <p>BILHORN </p> <p>BRAG (MALERI FALDER PÅ GULVET) </p>

(CLS POSTHUS)

MADSEN: Postmester ! Postmester ! - De må vågne !

PEDERSEN: Hva' ? Hva' beha'r ? Hva' ?

MADSEN: Klokken er mange - og De sidder ved Deres skrivebord og sover.

PEDERSEN: Jamen, det var jo fordi jeg faldt i søvn. - Jeg var så træt, Madsen.

MADSEN: Jamen , nu har De sovet, så nu er De frisk ! - Det er i dag, vi må til at tænke forfra !

PEDERSEN: Jeg kan ikke tænke mere, Madsen. Jeg er brændt ud ! - Jeg kan ikke mere !

MADSEN: Nej, postmester. Det kan vi ikke ha'. Vi skal ha' fundet de breve med det VUPS - frisk mod Antonius !

PEDERSEN: Pedersen !

MADSEN: ...frisk mod, Pedersen !

PEDERSEN: Det kan De sagtens sige .

MADSEN: Ja, for jeg hedder jo Madsen. - De må op og i gang. Vi må tænke forfra.

PEDERSEN: Det tror jeg slet ikke, jeg egner mig til. - Brevene er væk. Sådan er det. Julemanden får dem ikke. Ingen gaver. Ingen jul. Og det hele er min skyld. Sådan er det.

MADSEN: Pedersen, vil De så tage Dem sammen. Det er sådan en dejlig dag.

(POSTHUSDØR KLEMTER)

- SLADDERVORN Halløøøj. - God morgen hr Madsen. - God morgen Peter. -
- MADSEN: God morgen fru Sladdervorn, skal De ikke snart hjem ?
- SLADDERVORN Nej, jeg er på vej i kirke. Og så ville jeg høre om post.....om duhavde lyst til at gå med til gudstjeneste Peter ?
- PEDERSEN: ...jeg har det ikke så godt.
- SLADDERVORN Jeg tænkte, det ku' være helt hyggeligt at følges ad. Det er så yndigt - om jeg så må sige.
- MADSEN: Jeg tror ikke, det er den helt rigtige dag.
- SLADDERVORN Jo, det er det da i hvert fald. Det er søndag. I advent. - Nu er det snart jul. I øvrigt har jeg da et brev til Julemanden.
Ja - det er fra en af mine nevøer.
- MADSEN: Sikken Deres nevøer skriver.
- SLADDERVORN Æh hi hi . - Ja. Er ..du sikker på, at du ikke vil med ?
- MADSEN: Postmesteren har meget, meget travlt i dag - desværre.
- SLADDERVORN Jamen, det er jo søndag !
- MADSEN: I advent, ja. Og det er netop den aller travleste tid på juleposthuse.
- SLADDERVORN Tænk, det anede jeg ikke.
- MADSEN: Nej, der kan De bare se !
- SLADDERVORN Nå, men så må jeg jo gå alene. Måske næste søndag så. - Farvel hr Madsen.
- MADSEN: Farvel - god tur !
- SLADDERVORN ..Peter..... jeg **har** den på !

(POSTHUSDØR KLEMTER)

- PEDERSEN: Du store stempelpude ! - Tak skal De ha', Madsen. -Det var Dem, der reddede mig. - Det er lige før, jeg er i godt humør igen .
- MADSEN: Det manglede bare.

- PEDERSEN: Hvad var det , hun sagde, hun havde på ?
- MADSEN: Deres gave fra i går, postmester.
- PEDERSEN: Åh nej !
- MADSEN: Hvorfor i al verden forærer De dog også fru Sladdervorn undertøj. - RØDT undertøj ?
- PEDERSEN: Det er , fordi det er postfarven. - Og så fordi...altså det var et uheld. I går i stormagasinet.
- MADSEN: Et uheld ?
- PEDERSEN: Glem det, Madsen ! - Jeg er blevet i godt humør igen. Klar til det hele. Det er søndag, julen nærmer sig - og vi må tænke forfra ! Madsen - vi må lægge hjernen i blød !
- MADSEN: Mener De vaske hår ?
- PEDERSEN: Nej - tænke . - Tænke **og** spekulere !
- BEGGE: HHHHMMMMMMMMmmmm.....

TÆNKE-FORFRA-SANGEN

(MEL. POSTEFFEKTIVITETSSANGEN) (SIDSTE VERS)

- MADSEN: Hvis det
hele er lidt rodet,
er det om at bruge ho'det,
der skal tænkes så'n så hårrødderne knager.
- PEDERSEN: Der må
føles og fornemmes -
der er intet, der må glemmes -
om nødvendigt må man spise huskekager.
- BEGGE: Tænk med hjerne, pande, skal og dobbelt-hager.
Og hvis tankerne slår klik,
er det om at være kvik,
så man snart får overblik
og får stillet og justeret sin antenne,
så man ser, hvor alle brevene er henne !
- MADSEN: Jeg tænker, postmester. Jeg tænker.

JULEPOSTHUSET afs.13 side 4

- PEDERSEN: Jeg tror også, at det bringer held, at det er søndag !
- MADSEN: Det kan jeg nu ikke helt forstå. Jeg tror fru Sladdervorn tog fejl.
- PEDERSEN: Det håber jeg ikke. Så har vi hende jo tilbage om et øjeblik . - Jeg checker lige kalenderen.
- MADSEN: Så tænker jeg så længe .
- PEDERSEN: Jøps Madsen, det er søndag. Det står her.
- MADSEN: Godt - så varer det lidt, før hun kommer tilbage.
- PEDERSEN: DEN 13. !!!!
- MADSEN: Ja, hun er meget trættende. Men flink nok.
- PEDERSEN: Det er den 13. i dag. - Søndag den 13. december !
- MADSEN: Av - så har vi kun 11 dage tilbage.
- PEDERSEN: Det bringer uheld. Den 13. dag i måneden er en ulykkesdag. Den dag skal man ikke begynde på noget som helst. -Slet ikke på at tænke forfra.
- MADSEN: Nej, postmester - De er da vel ikke overtroisk ?
- PEDERSEN: Kun med ting, der bringer uheld.
- MADSEN: Jamen, det er jo søndag !
- PEDERSEN: Søndag den 13. - ja ! - Jeg går i seng. Lad mig være.
- MADSEN: Vi går en tur i den friske luft.
- PEDERSEN: Lad mig være !
- MADSEN: Ikke før vi har gået en tur i den friske luft ! Ud at gå en tur på gaden .
- PEDERSEN: Vi bli'r kørt over !
- MADSEN: På med frakken - sådan , ja.
- PEDERSEN: Eller får bøder af politiet.
- MADSEN: Og så denne vej - kommm.

- PEDERSEN: Vi glider i en bananskræl !
(POSTHUSDØR KLEMTER)
(CLS GADE)
- MADSEN: Og så går vi en dejlig spadseretur og lufter tankerne. Husk det er i dag, vi skal tænke forfra!
- PEDERSEN: Det går aldrig godt. - Det er den 13. - og d. 13. er og bli'r en ulykkesdag.
- MADSEN: Pjat - det er en dejlig søndag.
- PEDERSEN: Nej ! -Vi vender om !
- MADSEN: Hvad nu ?
- PEDERSEN: En sort kat ! -Der gik en sort kat over vejen !
- MADSEN: Den har vel skullet over på den anden side
- PEDERSEN: Ulykke ! Det betyder ulykke !
- MADSEN: Også på en sønd.....
- PEDERSEN: Jamen Madsen - se Dem dog for.
- MADSEN: Jeg er da ikke gået ind i nogen.
- PEDERSEN: De træder på mellemrummene mellem fliserne ! - Så skal det hele da gå skævt ! - Og så den sorte kat før. Nej, nu går vi tilbage.
- MADSEN: Frisk luft er...
- PEDERSEN: Jeg er også syg.....herAv ! - Jeg tror, det er noget alvorligt.
- MADSEN: Det kom meget pludselig .
- PEDERSEN: Det gjorde det, ja. Det er jo det jeg siger - det er den 13. !
- MADSEN: Så vender vi om. Men jeg bli'r helt urolig over, at De sådan er blevet syg.
- PEDERSEN: Hov ! - Hvad var det ?

JULEPOSTHUSET afs.13 side 6

- MADSEN: Hvad ? - Det er Jørgensen på 1. sal, der pudser vinduer.
- PEDERSEN: Jeg gik under stigen !
- MADSEN: Og hvad så ? - De kan jo dårligt gå over, vel .
- PEDERSEN: Uheld !
- MADSEN: Betyder det nu også uheld at gå under en stige, hvor folk pudser vinduer ?
- PEDERSEN: Sort uheld !
- MADSEN: Hvad kan man snart foretage sig, som ikke bringer uheld ?
- PEDERSEN: Hvis det er den 13. - kun én ting: Gå i seng !
Jeg er også meget alvorligt syg.
- MADSEN: Jamen, så går vi da ind.
- (BILHORN)
- PEDERSEN: ÅÅÅHHHH ! Nej, nej, nej !
- MADSEN: Bringer et bilhorn nu også uheld ?
- PEDERSEN: Nej, men De træder på min fod !
- MADSEN: Undskyld !
- PEDERSEN: Det var kun, hvad man kunne vente.
- (POSTHUSDØR KLEMTER)
- (CLS POSTHUS)
- MADSEN: Hvor var det dog uheldigt, at De skulle blive syg nu, hvor vi sådan er på den.
- PEDERSEN: Det er lige meget, Madsen. - Jeg er alligevel ikke til noget, der er andre, der må til.
Men man kan jo ikke gøre for, at man bli'r syg, vel.
- MADSEN: Selvfølgelig ikke .
- PEDERSEN: Jeg mener, der er jo ingen, der vil bebrejde mig, at jeg ikke har løst opgaven - når det er, fordi jeg er blevet syg .

MADSEN: Det kan jeg ikke forestille mig !

PEDERSEN: Nej vel ! - Iiihh, jeg er altså meget syg.

SYGDOMSSANGEN

(MEL.: MISTRØSTIGHEDSSANGEN)

PEDERSEN: Min sygdom er sikkert alvorlig !
Min puls og min feber er høj !
Men hvem kan gør' for, man bli'r dårlig
og sygemeldt, svagelig, sløj ?

BEGGE: HVORFOR
sku' sygdom og svaghed og sot sende bud ?
HVORFOR
sku' Pedersen sådan bli' slået ud ?

(BRAG)

PEDERSEN: Hvad var det ?

MADSEN: Det var bare maleriet, der faldt på gulvet. Nu skal jeg sætte det op igen.

PEDERSEN: Madsen ! -Hvis et maleri falder på gulvet, betyder det dødsfald i familien !

MADSEN: Jamen, De **har** jo ingen familie.

PEDERSEN: Netop - der er kun mig !

MADSEN: Jeg ringer efter lægen !

PEDERSEN: NEJ !!!! - Det må De ikke !

MADSEN: Jamen, De er jo syg !

PEDERSEN: NEJ ! - Eller ... Jo men der er alligevel ikke noget at gøre. Det er håbløst.

MADSEN: Man skal ha' læge, når man er syg.

PEDERSEN: Tænk ikke på mig.

MADSEN: Jeg ringer !

PEDERSEN: NEJ !! IKKE LÆGEN !!! - Jeg forbyder Dem det !

MADSEN: Jeg er bedøvende ligeglad. Det her er alvorligt. - Jeg ringer efter lægen.
- Tænk på det med det maleri !!!

PEDERSEN: (SPAGT) Jeg tror kun, det er et litografi.....

K E N D I N G

